

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ประวัติย่อ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายเห็นใจนะ นี่ได้พูดแล้ว ในหนังสือก็ออกหมดแล้ว หมดไส้หมดพุง ไม่ได้มีปิดบังลึกลับ เปิดหมดแล้ว เราไม่มีห่วงใยอะไรแล้ว (มีผู้ขยับไม้ไปใกล้ ๆ) ได้ยินขนาดนี้แล้วจะเอาอะไรอีก เอามัดติดคออีกหรือ มันไกลไปเจ้าคะ นั้นละมันใกล้ก็มีแต่มัดติดคอเท่านั้น เหลืออยู่เท่านั้นเอง นี่เขาเรียกภาษาตลาดเขาพูดกันอย่างนี้ พูดสนุกกัน ภาษาตลาดไม่ถึงสี่ถือสากัน ถ้าภาษาสมบัติผู้ดีแล้วต้องทำท่าทำทาง กิเลสตกแต่งให้ อย่างนั้นตกแต่งให้ อย่างนี้ อันนี้ไม่มีอะไรมาตกแต่ง พัดกันเลย กิเลสตัวไหน มันเก่งมาเลย เคยพัดกันพอแรงแล้วไม่ใช่มาคุ้ยเคย ๆ คุ้ยด้วยการพัดกันมาพอแรง ตัวไหนเก่งมาว่าจ้างเลย ก็ไม่เห็นตัวไหนผ่านมาเลยได้ ๔๙ ปีแล้ว หมดจริง ๆ หมดเอาเสียจริง ๆ ไม่มีอะไรเหลือ

ถึงจะพูดว่ากล่าว กิริยาทำทางเป็นเหมือนโจรเหมือนमारผู้ร้ายก็ตาม อันนี้เป็นกิริยาของธรรมที่ออกจากใจด้วยความเมตตา พลังของธรรมพลังของใจต่างหาก ไม่ได้มีกิเลสตัวใดเข้ามาแฝงเลย แต่เพราะร่างกายเขามีนี้นี้แต่ก่อนเป็นสมบัติของกิเลส กิเลสเป็นเจ้าของมันยึดมันถือมันว่าเป็นของมัน ที่นี้พอกิเลสพังลงไปแล้วไม่มีเจ้าของ ธรรมเป็นเจ้าของธรรมไม่ยึด เป็นแต่เพียงว่านำมาใช้ ที่นี้กิริยาทำทางของการใช้ขั้นนี้มันก็ต้องเป็นเหมือนกัน กิริยาทำทางเหมือนกัน เป็นแต่เพียงว่าหลักธรรมชาติที่ออกมาไม่เหมือนกัน อันหนึ่งเป็นกิเลส อันหนึ่งเป็นธรรม ต่างกันเท่านั้น

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นแก่ชาติไทยของเรา หลวงตาเองพูดจริง ๆ บอกว่าไม่มีอะไรแล้วในสามแดนโลกธาตุนี้ ที่เข้ามาผ่านหัวใจติดหัวใจแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี ถ้าพูดถึงว่าห่วง ไม่มีอะไรห่วง ห่วงไม่มีห่วงไม่มี อะไรไม่มีติดใจ แต่ความเมตตาในกรอบโลกธาตุ นั้นละที่นำมาปฏิบัติต่อโลกเวลานี้ ทำด้วยความเมตตา เพราะฉะนั้นขอให้ทุกท่านจงเห็นใจชาติไทยของเรา ตั้งแต่หลวงตาบวชไม่เห็นมีอะไรเลยยังมาห่วงชาติไทย แล้วพี่น้องชาวไทยซึ่งอยู่กับชาติไทยมานี้จะไม่ห่วงได้ยังไง ต้องต่างคนต่างห่วง ต่างคนต่างเสียสละ ต่างคนต่างมีความรักชาติสามัคคีกัน นั้นถูกต้องตามเจตนาของหลวงตาบวชที่มากำทำประโยชน์แก่โลกคราวนี้

เราไม่มีอะไรเรายังมาอุทิศสำหรับขนาดนี้ ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนก็ตามทนเอานะ เราทนเอาเพราะเห็นแก่ชาตินั่นเองถึงได้ทน เพราะฉะนั้นขอให้ทุกท่านได้เห็นแก่ชาติของตัวเอง งานนี้เป็นงานที่รวมน้ำใจคนไทยทั้งชาติเข้าสู่ใจดวงเดียวกันกับพระพุทธศาสนา เข้าสู่จุดเดียวคือธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่มีคำว่าเป็นก๊กเป็นเหล่า คณะนั้น

ขณะนี้ ข้าศึกศัตรูไม่มี ศาสนาเต็มไปด้วยความเมตตา นำโลกให้เป็นไปด้วยความราบรื่นดีงามและสงบสุขร่มเย็นทั่วหน้ากัน นี่ศาสนานำมาอย่างนั้น

งานนี้เป็นงานรวมหัวใจของชาวไทยทั้งชาติมาเป็นจุดเดียวกัน คือความรักชาติอันเดียวกัน แล้วก็ความสามัคคีอันเดียวกันเหมือนกัน ความเสียสละเหมือนกัน ไม่ว่าคนมีคนจนมีเท่าไรสละมาเพื่อชาติของตน ๆ นี้ถูกต้องตามหลักของผู้มีชาติเป็นของตน มีชาติเป็นสมบัติของตนด้วยกันทุกคน ต้องทำอย่างนี้

.....เป็นป่าไฟ พอไปถึงแล้วเราก็ไปเที่ยวดูหมด ดูสถานที่ทำงานของพระคือสถานที่เช่นไร ๆ เพราะป่านี้สังตวิเวกมากเหมาะสมอย่างยิ่ง กับอำเภอก็ออยู่ห่างไกลกันด้วยไม่มีอะไรมารบกวน มีการภาวนาล้วน ๆ เป็นความสะอาดสบาย มาถึงแล้วเราก็ไปเที่ยวดู ออกนอกบริเวณวัดก็ออกไปเที่ยว มาถึงมาสู่พระละชี พอมาถึงแล้วก็เอาเหล่านั่นละมาสู่พระ พระเหล่านี่เป็นพระหมื่นขึ้นเชียง ไม่ยอมลงเชียงเลย มีแต่พระชี้เกี้ยวชี้คร้านหาทางจงกรมสักเส้นหนึ่งสายหนึ่งไม่มี พวกกันอยู่กันกินอย่างนี้เหรอพระลูกศิษย์ตาคุดพระพุทธรเจ้าสอนให้เป็นหมื่นขึ้นเชียงไม่ยอมลงอย่างนี้เหรอ เอนั่นละมาใส่ตุ้มตาม ๆ เสร็จแล้วก็ออกมาเลย

ไปดูแล้วดี มีภูเขาสูง ๆ เราไปเที่ยวดู พระพุทธรเจ้าพระศรีพระพุทธรกาลเป็นอย่างที่ว่านี้ ไม่มีที่ที่เคลื่อนกล่น เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยของเรานี้ที่เคลื่อนกล่นอยู่อย่างนี้ ที่เป็นกันอยู่นี้ ไม่มีในหลักพุทธศาสนา ไม่มีในตำรา เคลื่อนกล่นวุ่นวาย พระพุทธรเจ้าสอนให้แสวงหาอรรทธาธรรมอย่างเดียว สถานที่ทำงานของพระคือที่เดินจงกรม ที่นั่งสมาธิภาวนา ที่วิเวกสังต งานของพระคืองานภาวนา สถานที่ของพระคือหาอยู่ในที่สงบ สัตว์ป่าเพี้ยนตน นี่คือหลักตำราพระพุทธรเจ้าที่ทรงดำเนินมาและสั่งสอนสัตว์โลกมาตลอดเป็นอย่างนี้

ทีนี้เอามาเทียบกันซิทุกวันนี้ เป็นยังงี้ที่ว่าเคลื่อนกล่นเหล่านี่ คือมันไม่มีอย่างนี้เลย มีแต่พระหากินแบบโลกแบบสงสารแบบกิเลสตัณหา พระหาอรรทธาธรรมไม่มี มีแต่หาเงินหาทองไปอย่างนั้น มันก็เป็นแบบกิเลสตัณหาไปหมดแล้ว หาเพื่อสั่งสมเข้าพุงของกิเลส ไม่ได้หาเพื่ออรรถเพื่อธรรมอะไร

อย่างนั้นละภาษาธรรมท่านพูดอย่างตรงไปตรงมา ศาสนาต่อไปนี้จะเหลือแต่ตำรา เอาจับยัดใส่เข้าไปในตู้ในหีบแล้วล็อกเอาไว้เลยห้ามไม่ให้ออก ดีไม่ติดประกาศไว้ห้ามไม่ให้ออก คือห้ามไม่ให้ธรรมออก แล้วเปิดทางให้กิเลสออกทั้งคืนทั้งวัน ตายที่ไหนเป็นป่าช้าที่นั่น ให้กิเลสพาออกตายที่ไหนเป็นป่าช้าที่นั่น ไม่คำนึงถึงความเป็นความตายป่าช้าของตัวเอง มีแต่ติดแต่ดินวันยังค่ำคืนยังรุ่ง นี่เรื่องกิเลสลากจูงสัตว์โลก